

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Rovatvezető: Gáspár-Hantos Géza

Alapítványi közgyűlés keretében, ünnepélyes hangulatban került sor Budapesten, 1990. április 26-án, az Erdészeti Információs Központban létrehozott „Wagner Károly-alapítvány” okmányának aláírására. Az alapítvány első hozzájárulóit és az azt kezdeményező Magyar Hitelbank képviselőit **dr. Berdár Béla**, a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság főigazgatója köszöntötte, majd méltatta a nemes szándékkal létesített alapítvány jelentőségét, az évszázados egyesületi könyvtár további fenntartásának lehetőségét. **Dr. Herpay Imre**, az OEE elnöke is köszönetét fejezte ki az alapításban részt vevő szervek és intézmények vezetőinek, képviselőinek azért a megértő segítségért, amely lehetővé tette az alapítvány megindítását. Reményét fejezte ki, hogy a támogatás további, szélesebb körű megértésre talál az erdészeti szervezeteken túl tagságunk és az erdészeti szakemberek körében is. Ezt követően **dr. Berdár Béla** bejelentette, hogy az alapítvány elnevezésére még további négy javaslat érkezett. A közgyűlés az eredeti elnevezés mellett foglalt állást, a következő megfontolás alapján.

Egyesületünk történetéből ismeretes, hogy **Wagner Károly** 1879. december 21-én bekövetkezett halálát követően, 1880. január 25-én tartott választmányi ülésen **Bedő Albert** titkár, mint az ERDÉSZETI LAPOK szerkesztője, a lap útján gyűjtést indított **Wagner Károly** emlékére oly alapítvány megtételével, amelynek célja az erdőtisztek segélyre szorult özvegyeinek és árváinak évenként segélyt adni. Ez az alapítvány a második világháború végéig élt. A **Wagner Károly** elhalálozását bejelentő szerkesztői (**Bedő Albert**) emlékezés ismertetése:

...míg élni fog Magyarország földjén hazáját szerető és annak javát szolgáló erdész, tisztelje a „Wagner Károly” nevet, mert ő volt közülünk az első, ki szakunk tudományának a toll üdvös útját az „ERDÉSZETI LAPOK”-ban megnyitotta...

mint intelem hatotta át a közgyűlés résztvevőit és támasztotta alá a „Wagner Károly-alapítvány” elnevezést. Tette annál is inkább, mert az intelem gondolati kapcsolattrendszérének tárgyi bizonyítéka a házban elhelyezett magyar erdészeti szakirodalom több ezres kötete, míg szellemi értéke a hasznosításban való munkálkodás. Az intelem emlékezésére utal az is, hogy a hazáját szerető erdész nemzedék, a ma erdészársadalma jövőt szolgáló feladatai végrehajtásában, s megvalósításában változatlan akarattal munkálkodik.

(**Riedl Gyula**)

*

Az erdészettörténeti szakosztály Budapesten, a Csillagvölgyi úti erdészeti információs központban tartotta ülését. Az előzetesen kiadott napirendtől eltérően legelőször az ülés székhelyét, illetve az OEE könyvtárát tekintették meg. A könyvtárat **Riedl Gyula** mutatta be, aki megfelelő történeti ismertetést is adott. A szakosztály tagjai kifejezték azon kívánságukat, hogy minél előbb használni lehessen az egyesület új helyre költözött könyvtárát.

A könyvtárlátogatást követően az épület tanácstermében **dr. Oroszi Sándor** az első előadónak, **Hajdú Istvánnak** adott szót. Hajdú a magyar erdőgazdálkodás kialakulásáról, fejlődéséről beszélt. Az erdőgazdálkodás korszakait a somogyi részek

erdészeti emlékeinek bemutatásával ismertette. Különösen érdekes volt előadásának azon része, amelyben a Somogyban lévő viszonyokat az ország más részeivel hasonlította össze. Az előadáshoz *dr. Nagy Domokos Imre* szólt hozzá, aki további adatokra, forrásokra (például a „Tudományos Gyűjtemény” cikkeire) hívta fel a figyelmet. A második előadó, *Szakács László* „Töredékek egy reformkori erdészeti szakiró, Tomaschek Ede munkásságához” címmel tartott hozzáadást. Többéves kutatási eredményeit most tárta a szakmai nyilvánosság elé. Kitért a reformkori erdész életpályára, majd három könyvét ismertette. Új, a szakirodalomból alig ismert tényekkel bizonyította, hogy Tomaschek Ede erdészeti elgondolásokkal igyekezett Magyarország viszonyain javítani. Az előadás után több hozzászóló (*dr. Csőre Pál, dr. Nagy Domokos Imre, dr. Hegyi Imre, dr. Király Pál*) méltatta a vállalkozás eredményeit. A Tomaschek szolgálati helyén felmerült problémákról vita alakult ki, amely azzal végződött, hogy mi elsősorban az elméleti munkái alapján ismerjük a reformkori erdészt. A harmadik napirendi pontként az egyesület választási bizottsága által kiírt választás került lebonyolításra. *Dr. Csőre Pál* vezette le a szakosztály vezetőségének választását. Bevezetőben felolvasta az eddigi elnök, *dr. Hiller István* levelét, aki nem kíván a következőkben a szakosztály elnöke lenni. Megnövekedett feladatai, másirányú elfoglaltságai nem teszik lehetővé, hogy a következő ciklusban is elláthassa az elnöki feladatokat. A szakosztály elnökének és a szakosztályközlemények szerkesztőjének *dr. Oroszi Sándort* javasolja. A szakosztály elfogadta a javaslatot, és egyhangúlag megválasztotta az OEE erdészettörténeti szakosztály elnökévé. Az eddigi titkárt, *dr. Kovács Jánost* pedig megerősítette tiszt-ségében. A szakosztály röviden megtárgyalta az eddig végzett munkát, majd az új elnök ismertette elképzeléseit. Tájékoztatót adott a szakosztályközlemények újbóli megjelentetésére azzal, hogy a következő kötet előállításához a pénz rendelkezésre áll és újabb kötetek megjelentetésére is ígéret van. Tehát munkára, kiterjedt fel-táró, feldolgozó munkára hívott fel. A szakosztályülés baráti beszélgetéssel fejező-dött be. (*Dr. Oroszi S.*)

*

Az egyesület könyvtárának fejlesztése és üzemeltetése céljából létrehozott

Wagner Károly-alapítványhoz

1990. március 31-ig beérkezett hozzájárulások:

Országos Kereskedelmi és Hitelbank Rt.	1 000 000,— Ft
Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság	500 000,— Ft
Pilisi Állami Parkerdőgazdaság	500 000,— Ft
Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság	300 000,— Ft
MN Veszprémi Erdőgazdaság	300 000,— Ft
Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság	200 000,— Ft
ERDÉRT Vállalat	200 000,— Ft
Erdei Termékeket Feldolgozó és Értékesítő Vállalat	200 000,— Ft
Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság	100 000,— Ft
Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság	100 000,— Ft
Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaság	100 000,— Ft
„Bedő Albert” Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet, Ásotthalom	100 000,— Ft
Budapesti Erdőfelügyelőség	80 000,— Ft
Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság	50 000,— Ft
Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság	50 000,— Ft
Lignimpex Külkereskedelmi Vállalat	50 000,— Ft
ERFATERV	40 000,— Ft
Erdészeti és Faipari Egyetem	25 000,— Ft
Erdészeti Szakközépiskola, Mátrafüred	20 000,— Ft
„Kiss Ferenc” Erdészeti Szakközépiskola, Szeged	20 000,— Ft
Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség	20 000,— Ft
Fővárosi XII. ker. tanács	10 000,— Ft
Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztérium	200 000,— Ft

Az erdőhasználati szakosztály március 29-én, a Pilisi Állami Parkerdőgazdaságnál tartott kihelyezett ülést. A rendezvény programja: Terepi számítógépek a fahasználatban. Czizmazia András informatikai osztályvezető köszöntötte a szakosztályt és tartott rövid ismertetőt a témával kapcsolatban. Jablonkay Zoltán az ERTI tudományos osztályvezetője előadásában és a terepen mutatta be a PSION XP típusú terepi számítógépet. A számítógép alkalmas többek között: a primér faanyag számbavételére, az erre a célra kialakított programcsomag segítségével. A terepen történő alkalmazás bemutatására a visegrádi erdészet egyik vágásában került sor. Az itt felvett adatok a gazdaság központjában felállított IBM PC számítógépre kerültek átvitelre. Ezen a számítógépen az adatok többcélú feldolgozására nyílik lehetőség. Az adminisztráció csökkentése mellett az erdőhasználati és fakereskedelmi döntésekhez is gyors információt nyújt. A látottakkal kapcsolatban élénk vita alakult ki, amelynek lényege, hogy a jövő útja a számítógépes adatfelvételezés, amely a gyakorlatot megfelelően kiszolgálja. A bemutatott eljárás üzemi kipróbálása, illetve elterjesztése javasolható.

A szakosztályi vezetőségválasztást követően ez volt az első rendezvény, így dr. Andor József újráválasztott szakosztályvezető itt köszöntötte meg a bizalmat. Meltatta dr. Pethő József volt titkár munkáját és köszöntötte Ormos Balázs új titkárt, aki ismertette a szakosztály elé tűzött szakmai célokat és az 1990. évi programot. Hozzászóltak: Czizmazia András, dr. Andor József, Hegyi István, dr. Pethő József, Bakó Csaba, Garamszegi István, Ferenczi Tamás, Ormos Balázs. (Ormos Balázs)

*

A XXII. európai erdészeti északi siversenyt ez évben Ausztriában rendezték meg. Az osztrák kollégák kedves meghívására viszonylag nagy számú csapattal tudtunk részt venni a rendezvényen. Mivel a hazai bajnokság hóhiányában elmaradt, ezért a versenyzők az induláskor találkoztak először. Örvendetes, hogy egyetünk két hallgatója is a résztvevők között szerepelt. A versenyt a szokásos szakmai program előzte meg. Az ossiachi erdészeti oktatási intézményben a természetszerű erdőgazdálkodás kérdéseiről, az erdők szociális-üdülési funkcióinak jelentőségéről hallhattunk érdekes előadásokat. A szakmai bemutató keretében a résztvevők korszerű erdészeti gépekkel, elsősorban áthelyezhető kötélpályákkal ismerkedhettek meg.

Az egész Európában tapasztalható hóhiánynak tudható be, hogy a korábbi évekhez képest viszonylag kevés, „csak” mintegy 700 résztvevő állt rajthoz. A futamokat kitűnő hóviszonyok mellett, Feistritzől mintegy 60 km-re, az 1700 m magasan fekvő, Schönfeld nevű siterületen rendezték meg. Kiemelkedő eredménynek számít Bózsik Anna 3. helye a női felnőtt mezőnyben, kategóriájában Kiss Zoltán és Nagy Tamás 4., női váltónk 5. helyezése. (Gereley Ferenc)

*

A Csongrád megyei csoport (Szeged) szakmai bemutatóval egybekötött tapasztalatcsereét szervezett a DEFAG átszervezési erdészete területére március 14-én. A rendezvény házigazdája Polner Frigyesné erdészettervezető volt, aki munkatársai segítségével az alföldi erdei- és feketefenyvesek első tisztításának elvégzését mutatta be különböző korú (6–12 éves) állományokban. Bemutatták és költség-összehasonlító adatokkal ismertették a korán elvégzett nevelővágás előnyeit, valamint a gyökérrontó tapló elleni, Phenofillal történő védekezés sikerességét.

Március hónapban, Kistelek város területén, a kisteleki erdészet szakemberei fásítást végeztek az erdőfelügyelőség által biztosított fásítási anyaggal. Mintegy kettőezer fácskát ültettek el a város utcáiban. (Sere Ferenc)

Lotterhoff Ottó erdőmérnök 1990. március 1-jén, váralanul elhunyt. Szelestyehután, 1913-ban született. Gödöllőn érettségizett, majd 1940-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet. Első munkahelye az egyetemen, a földmérstan tanszéken volt, 1942-ben Erdélybe került, a nagybányai erdőigazgatósághoz. A háború befejezése után is munkahelyén maradt, azonban közel két évig hiába várt erdőmérnöki alkalmazására. Visszatért Magyarországra, a szombathelyi erdőigazgatósághoz, ahol a szentpéterfai erdőgondnokságra nevezték ki. Ennek megszűntével, 1950-ben, Somogyba került, először a barcsi erdőgazdaság főmérnöke lett, utána átszervezéssel a Nagyatádi Állami Erdőgazdaság főmérnöke volt, annak 1961-ben történt megszűnéséig. Ezt követően Kaposvárra került, és mint a Dél-somogyi Állami Erdőgazdaság főmérnöke dolgozott, 1973-ban történt nyugdalomba vonulásáig.

Martos András erdőmérnök, nyugalmazott egyetemi adjunktus, 1990. április 2-án, csendben elhunyt. Három és fél évtizedig volt az egyetemen a meteorológiai oktatás gondozója, kevés azoknak a kollégáknak a száma, akik nem az ő szavaival ismerkedtek meg a szakmánk érdekes és fontos területével. 1922-ben született erdészcsaládból, a Somogy megyei Eddén. 1940-ben iratkozott be az akkori József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem soproni Erdőmérnöki Karára. Tanulmányai befejeztével tervező- és építőmérnökként számos erdészeti út megalkotásában játszott jelentős szerepet. 1952-ben került *Botvay Károly* tanszékére oktatónak. Kezdetben csak a gyakorlatokat vezette, később az előadások tartását is átvette. 1983-ban vonult nyugdíjba. A hazai erdők mikroklimatikus viszonyainak megismerésében maradandót alkotott, több jegyzetet készített, pontos és lelkiismeretes oktató- és nevelőmunkájáért miniszteri és rektori dicséretet kapott több alkalommal. Értő és meleg szívű gondozója volt éveken keresztül az ezüst-, arany- és gyémántdiplomás kollégák ügyeinek. Április 6-án kísértük végső nyughelyére a soproni Szent Mihály-feltemetőben.

Tóth László okleveles erdőmérnök, nyugalmazott egyetemi adjunktus, 1990. március 19-én, 35 éves egyetemi oktatói szolgálat után, életének 63. évében váratlanul elhunyt. Galgamácsán született, 1927. december 28-án, édesapja erdész volt. 1948-ban iratkozott az egyetem erdőmérnöki karára. Oklevelének megszerzése után, 1952-től, a hődmézvási erdészhelyi, majd a veszprémi erdőtelepítési állomáson dolgozott beosztott mérnökként. 1953-ban az egyetem elektrotechnikai tanszékére került tanársegédnek, ahol az elektrotechnika c. tantárgyat tanította a bányamérnök-hallgatóknak. Onnan 1961-ben áthelyezték a fatechnológiai tanszékére, ahol 1962-ben adjunktusi kinevezést kapott, mely beosztásban dolgozott 1988. évi nyugdíjazásáig. Sok tanszéki kutatásnak volt közreműködője, amelyek során az oktatásnál töle megszokott precizitással tevékenykedett. A hallgatók tisztelték és becsülték. Volt tanítványai közül többen felkeresték, közvetlen munkatársai a tisztelet mellett a bánatát is elfedő humoráért szerették.

*

Zsarnay István erdőmérnök 1990. március 18-án, életének 67. évében, Baján elhunyt.

Új belépő

Szanyi László erdőmérnök, Vancouver,

EBBEN A HÁZBAN VOLT 1941-46-IG
AZ
ERDÉLYI DIÁKOTTHON,

AHOL A SOPRONI EGYETEM
MÁRTIRJAI LAKTAK:

CSASZLAVA JENŐNÉ
FERENCZI JÁNOS
FERENCZI SÁNDOR
NEUMANN JÁNOS

A táblát elhelyezte az EFE ifjusága 1984-ben